

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/81/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222010408
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222010408.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti odsúdenému A. B., pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 22.06.2023, sp. zn. 3Nt/14/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. novembra 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“), na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 2T/113/2018-356 zo dňa 11.04.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 2To/60/2019-405 zo dňa 26.06.2019, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci z dôvodu, že svedkyňa C. B. sa mu po nástupe výkonu trestu odňatia slobody priznala, že obvinenia voči nemu vykonštruovala, a preto ju navrhol znova vypočuť súdom a na verejnom zasadnutí, ako ďalší dôvod pre povolenie obnovy konania uviedol, že nerozumel slovenskému jazyku, v ktorom sa trestné konanie proti nemu viedlo. Súd I. stupňa po oboznámení sa s návrhom odsúdeného a spisovým materiálom zistil, že svedkyňa poškodená C. B. bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 14.02.2019, kde potvrdila svoju výpoveď z 28.08.2018, na otázku odsúdeného uviedla, že neklamala a po námietkach odsúdeného bola opätovne vypočutá na hlavnom pojednávaní 11.04.2019, kde znova potvrdila, že vypovedala pravdivo. K dôvodu odsúdeného, že nerozumel slovenskému jazyku a že nebol do konania pribratý tlmočník do jazyka maďarského, súd I. stupňa poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/4/2021 zo dňa 11.05.2021, kde sa Najvyšší súd SR námietkou odsúdeného už zaoberal, pričom zo spisového materiálu bolo nepochybné, že odsúdený po poučení podľa § 2 odsek 20 Trestného poriadku v rámci prípravného konania a to aj pred sudcom, ktorý rozhodoval o jeho väzbe opakovane vyhlásil, že slovenský jazyk ovláda a tlmočníka nežiadal. Svoje stanovisko zmenil na neverejnom zasadnutí 10.01.2019, kedy bol tlmočník do jazyka maďarského pribratý a zúčastňoval sa aj ďalších úkonov v konaní pred súdom.

Konštatoval preto, že odsúdený neuviedol, nepredložil a ani v konaní nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr známe, teda skôr než súd právoplatne rozhodol o jeho vine a treste a tým nebolo preukázané splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený.

V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že konajúci súd ustálil záver iba na základe spisovej dokumentácie, ktorej obsah súdu bol známy už v konaní 2T/113/2018,

a preto jeho záver, že z vykonaného dokazovania v konaní o povolenie obnovy konania nevyšli najavo také skutočnosti a dôkazy, ktoré súdu skôr neboli známe, je predčasný, nepreskúmateľný a odporujúci výsledku dokazovania, keďže súd v podstate zamietol všetky jeho návrhy na vykonanie dokazovania a nezaoberal sa ani jeho výpoveďou. Uviedol, že sťažnosťou sleduje, aby jeho trestná vec 2T/113/2018 bola riadne vyšetrená tak, aby bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci, pretože v konaní súd dospel k záveru o jeho vine a treste iba na základe klamlivej výpovede poškodenej, ktorá po jeho odsúdení následne uviedla, že obvinenia voči nemu vykonštruovala s ostatnými svedkami a má vedomosť aj o tom, že kvôli tomu poškodená navštevuje psychológa, nakoľko nevie spracovať to, že ho na základe jej vymyslených tvrdení súd odsúdil. Naďalej ako dôvod na obnovu konania považuje priznanie poškodenej, ktoré učinila potom, ako nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej uviedol, že celý čas popieral skutok, ktorý mu je kladený za vinu a trvá na tom, že boli porušené jeho práva na spravodlivé súdne konanie z dôvodu, že nemal v prípravnom konaní tlmočníka.

Navrhol preto, aby odvolací súd jeho sťažnosti vyhovel v plnom rozsahu, zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Komárno a vec vrátil na nové konanie, event. aby sám rozhodol o jeho návrhu tak, že povolí obnovu konania v zmysle jeho návrhu v znení doplnenia.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa, po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí, a to oboznámením spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/113/2018, výsluchom odsúdeného, oboznámením návrhu odsúdeného na obnovu konania dospel k správnu záveru, že neboli zistené nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v danej veci. Súd I. stupňa preto rozhodol správne o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pretože obnova konania sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Pretože sa krajský súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s nesplnením podmienok na povolenie obnovy konania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 394 Trestného poriadku, v podrobnostiach naň ako na vecne správne a zákonné poukazuje.

Krajský súd dopĺňa, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. Skúmal len, či vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne, či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, teda súd rozhodujúci o povolení obnovy konania v prvom rade skúma, či sú v návrhu uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania známe.

Krajský súd konštatuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neprináleží preskúmať zákonnosť hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní (revízia pôvodného rozhodnutia a predchádzajúceho mu konania prichádza do úvahy pri podaní dovolania, ak sú splnené podmienky pre uplatnenie tohto, od obnovy konania odlišného mimoriadneho opravného prostriedku), avšak vzhľadom na vykonané odvolacie a dovolacie konanie týkajúce sa trestnej veci odsúdeného, možno bez dôvodných pochybností konštatovať, že dokazovanie súdu I. stupňa bolo vykonané v súlade so základnými zásadami trestného konania.

V danom konkrétnom návrhu na obnovu konania odsúdeného, jednak dôkazy, ktoré navrhuje vykonať odsúdený, dôkazmi novými nie sú, pretože svedkyňa poškodená C. B., ktorú odsúdený navrhuje vypočuť, bola v pôvodnom konaní vypočutá, jej výpoveďami sa zaoberali v pôvodnom konaní jednak okresný súd, ako i súd odvolací, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že

poškodená usvedčovala obžalovaného už počas prípravného konania a túto výpoveď potvrdila i na hlavnom pojednávaní, keď aj pri svojom dopočutí pred súdom I. stupňa sa vyjadrila, že ju nikto nenútil takto vypovedať a že jej výpoveď sa zakladá na pravde. Krajský súd poukazuje tiež na ďalšiu časť odôvodnenia v rozhodnutí odvolacieho súdu zo dňa 26.06.2019, že nebolo preukázané, že výpovede poškodených a svedka B. boli vopred naplánované a nepravdivé tak, ako to vo svojej obrane tvrdil odsúdený.

K námietke odsúdeného ohľadne porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie z dôvodu, že nemal v prípravnom konaní tlmočníka, tak, ako i súd I. stupňa poukázal, touto námietkou odsúdeného sa zaoberal už Najvyšší súd SR v rámci dovolacieho konania, ktorý poukázaním na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 253/2014 zo 6. mája 2014 - ak obvinený vyhlási, že rozumie inému jazyku, orgány činné v trestnom konaní nemajú povinnosť zabezpečiť tlmočenie do materinského jazyka alebo tieto orgány majú za preukázané, že obvinený rozumie tomuto inému jazyku, do ktorého sa priebeh trestného konania má tlmočiť a konštatovaním, že obvinený v prípravnom konaní po zákonom poučení podľa § 2 odsek 20 Trestného poriadku, vrátane opakovaných výsluchov pred sudcom pre prípravné konanie uvádzal, že slovenský jazyk ovláda v dostatočnej miere a k predmetným úkonom nepožadoval tlmočníka, krajský súd túto námietku považoval za irelevantnú (do konania pred súdom bol tlmočník pribratý po vyjadrení obžalovaného, že potrebuje tlmočníka).

Účel obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania a už vôbec nie ani spochybňovanie spôsobu, akým dôkazy hodnotili súdy v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní, nemožno opakovať. Za nové v zmysle vyššie citovaných ustanovení a úvah súdu I. stupňa je potrebné považovať také skutočnosti, ktoré neboli pred rozhodnutím súdu predmetom zisťovania alebo dokazovania, novým dôkazom je predovšetkým dôkazný prostriedok, ktorý sa v čase rozhodovania súdu v spise nenachádzal. Naproti tomu, za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisového materiálu a to aj vtedy, keď sa s nimi vo svojom rozhodnutí súd nevysporiadal, resp. ich vykonanie na hlavnom pojednávaní odmietol. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či tieto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie, ktoré sa týka viny alebo trestu. Sú teda správne úvahy súdu I. stupňa, že odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré prezentuje ako nové, takými novými skutočnosťami ani dôkazmi nie sú.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

So zreteľom na uvedené krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.